



FESTIVALSKÉ NOVINE

58. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI

3

PONEDELJAK, 18. SRPNJA 2011.

FILM VLADA PULOM

Partner Festivala

...T...Com...

JADRAN
CARAPE

DHL



Glas Istre

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Izvršna producentica
Tanja Miličić

Poslovna tajnica
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana
Barać, Zvonimir Rumboldt, Dado Valentić

Produkcija zabavnog programa
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Goran Ivanišević

Redakcija:
Janko Heidl (zamjenik urednika), Goran Ribarić, Iva
Cikojević, Lucija Mulalić, Daniel Rafaelić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinić (voditelj foto službe), Slaven
Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac

Lektura
Jelena Đukić

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Ana Šimunović

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Uspom na Kaštel 2
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321; fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr; info@pulafilmfestival.hr

Gledatelji o filmu *Lea i Darija*



anketirala Iva Cikojević

Ivana Nanut

Oduševljena sam filmom. Apsolutno je sve super. Istaknula bih fotografiju i glumce kao najjače adute. Izvrstan izbor za otvorenje Festivala.

Veselin Jojić

Solidna četvorka. Najviše se ističu mlade glumice koje su prvi put pred kamerom, ali su izvrsne. Plesne sekvence i glazbu izdvojio bih kao nešto što me se najviše dojmilo. Spoj istinite priče i fikcije dobro je pomiješan.

Ivan Pavičić

Zgodan i lijep film. Nisam poklonik filmova tog žanra, ali do samog mi je kraja bio zanimljiv. Posebno mi se sviđaju umetnute crno-bijele snimke Zagreba kao dopuna scenografiji. Nije čista petica, ali zadovoljan sam.



Bojana Križić

Nisam oduševljena. Dobra priča bez filmskog pokrića. Kao da ste posegnuli za jelom bez okusa. Dijalozi su slabi, Darija se jedva pojavljuje u filmu, a odnosi među likovima površni su i nedorađeni. Nije uvjerljiv, a scenarij je na razini dječjeg filma.



Krešimir Vričić

Svidio mi se film. Kao neki retro film, baš je ugodno iznenađenje. Gluma je na razini. Podsjeća me malo na *La vita è bella*. Pohvalio bih svakako produkciju i kvalitetu slike. Spoj povijesti, teške teme i pozitivnog dječjeg svijeta je dojmljiv.



Ocjena publike
za film
Lea i Darija:
4,43

Predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović na Festivalu u Puli



Ivo Josipović, predsjednik Republike Hrvatske, primio je jučer na Brijunima filmske djelatnike s 58. festivala igranog filma u Puli.



Razgovor: Antonio Parač, Kristian Bonačić, Nina Mileta, Filip Mayer, Ivan Maltarić - glumci u filmu *Koko i duhovi*



Već moramo bježati od obožavateljica

Ponekad smo neku scenu ponavljali i dvadest i više puta. Mislim da nam je rekord bio 27 ili 28. Ali nije uopće ni teško ni dosadno.

razgovarala Iva Cikojević

Jeste li već gledali film? Kakav vam je bio osjećaj vidjeti se na ekranu?

Kristian: Jesmo, već dva puta. Joj, skroz čudan.
Ivan: Na prvu jako neobičan, a kasnije se nekako već navikneš pa se uživiš u film i samo gledaš. Ali osjećaj je kao da nisi ti, nego netko drugi. Pretvoriš se u drugu osobu.

Filip: Sada mi je to sve napokon sjelo, da sam to ja i da glumim. Ali nisam baš zadovoljan. U nekim sam scenama mogao biti uvjerljiviji, nisu savršeno ispale. Teško je to kad kasnije vidiš da si mogao bolje.

Prva je projekcija filma bila u Šibeniku na festivalu - kako je to proteklo, je li vas puno djece i mladih došlo gledati?

Antonio: Bilo je super i bila je gužva. Pljeskali su dosta, to znači da im se film svidio.

Kristian: Da, iznenadiš se kad vidiš toliko ljudi.

Filip: Bilo je odlično, ali smo imali problema s obožavateljicama.

Jesu li tražile autograme ili izvikavale vaša imena? Kako ste se obranili?

Ivan: Meni su rekli da su neke dvije cure tražile moj autogram, a ja sam pobjegao u WC.

Antonio: Bilo ih je puno i neke su vrištale kao lude.

Filip: I mene su cure tražile autograme, i čak sam se jednoj potpisao na majicu.

Nina: Došao mi je jedan obožavatelj i čestitao mi na ulozi.

Kako su reagirali vaši prijatelji u školi? Jeste li već dobili nadimke po svojim ulogama?

Antonio: Svi su sretni. Stalno nešto pitaju i čestitaju na filmu i svemu. U školi me ne zovu, barem zasad, Koko, ali su me tako već prozvali svi prijatelji iz rukometnog kluba.

Filip: Ma, svi su super i čestitaju. Ja sam sad završio osnovnu školu i upisao se u X. gimnaziju. Sad kad prođe premijera, tamo će me sigurno svi zvati po mojoj ulozi - Miki.

Jeste li imali *Koka i duhove* za lektiru? Volite li čitati knjige za lektiru?

Nina: Imali smo samo u petom razredu *Koka u Parizu*. Lektira mi je tak-tak.

Kristian: *Koko i duhovi* bili su u trećem razredu. Lektira je uglavnom dosadna, ima puno događaja koji su rastegnuti. Previše toga u jednoj knjizi. Ne volim baš čitati, samo ponekad neku dramu.

Filip: U petom smo čitali *Koka u Parizu*. Zato postoje filmovi. Oni skrate sve i bolji su od lektire.

Antonio: Mi smo imali samo *Uzbunu na Zeleonom vrhu*. Ne volim lektiru kad uvijek izaberu knjige koje su dosadne. Jednom sam pokušao progurati *Harryja Pottera* kao izborni roman, ali nije uspjelo.

Pokušao sam si nabaviti zadnji dio, *Ljubav i smrt*. To je super, malo ljubavi, malo smrti. Najviše bih po toj knjizi volio snimati.

Kako je bilo na snimanjima? Je li vam bilo teško i dosadno po pet-šest puta ponavljati istu scenu? Kako ste preživjeli noćna snimanja?

Antonio: Ma, kojih pet-šest puta?! Ponekad je bilo i dvadest i više. Mislim da nam je rekord bio 27 ili 28. Ali nije uopće ni teško ni dosadno. Prvi sam dan snimao samo ja i ponavljao sam 23 puta. Najgore mi je bilo po noći, jer smo se jednom smrznuli i bili smo skoro do jutra.

Filip: Nije dosadno, jer kad ponavljaš puno puta, uvijek drukčiji dio ispadne bolje. Onda kad sve završi, izabereš najbolje od svakog dijela i valjda dobiješ savršenstvo. To ima smisla.

Nina: Nije teško i meni su noćna snimanja bila baš dobra. Malo smo se smrznuli i najdulje sam ostala do pet ujutro. Bila su uzbudljiva.

Jeste li bili sretni što ne morate ići u školu? Jeste li nadoknadili gradivo i na kraju nanižali dobre ocjene?

Antonio: Na početku si sretan, ali kad se vratiš, onda te sve čeka. Svejedno moraš sve naučiti. Prošao sam s pet, ali sam imao četvorke iz zemljopisa i prirode.

Nina: Morala sam nadoknaditi gradivo i sve je bilo lako osim matematike. Nije me bilo dugo i morala sam onda puno vježbati.

Ivan: Kad snimaš, super je jer zaboraviš na školu. Dva mjeseca bez učenja i pisanja zadaća. Ipak, na kraju se moraš malo pomučiti, ali imam dobre ocjene.

Imate li tremu prije projekcije u Areni? (razgovor je vođen uoči projekcije, op.a.)

Filip: Nemamo. To će biti super.

Antonio: Ne, to će biti najbolje.

Ivan: Ne, jedva čekamo.

Nina: Ne baš. Dođite i vi obavezno.

Oživjelo djetinjstvo generacija

Prije snimanja s mladim smo glumcima imali dosta proba i nastojao sam stvoriti atmosferu igre i zafrkancije da bi se oni opustili, a na samom snimanju tretirao sam ih kao odrasle glumce, tako da problema na samom snimanju nije bilo

razgovarao Janko Heidl

U debitantskom cjelovečernjem filmu imate sve što se obično smatra tvrdim orahom za redatelja: djecu, životinje i radnju u ne tako bliskoj prošlosti.

Od samog smo se starta zafrkavali na taj račun, ali na kraju je sve ispalo dobro. Odmah smo posumnjali u uspjeh nekih zadataka koje sam u scenariju namijenio psu, ali je pas imao dobrog dresera i izveo je sve što smo htjeli. Recimo, mislili smo da neće biti izvedivo da pomogne Koku povući konopac kojim spuštaju Maricu s balkona. Na snimanju smo rekli: „Probajmo, a ako ne bude išlo, smislit ćemo nešto drugo“. Međutim, uspjelo je. Jedino ga nismo mogli natjerati da zagazi u lokvu nakon kiše, svaki ju je put zaobišao. Sve to što smo smatrali teškim na kraju se nije pokazalo takvim. Možda je to bilo slučajna sreća, ali sigurno je veliku ulogu u tome odigrala i činjenica da već dugo surađujem s ekipom iz Kinorame, s kojom sam radio film, i da smo dobro uhodani.

Je li djeci bilo naporno snimati i biti koncentriran svaki dan?

Prije snimanja radili smo dosta proba i nastojao sam stvoriti atmosferu igre i zafrkancije da bi se oni opustili, a na samom snimanju tretirao sam ih kao odrasle glumce. Antonio Parać, koji glumi Koka, snimao je trideset i tri dana, od trideset i pet koliko je trajalo snimanje. Ostali nisu dolazili svaki dan, no ovi koji su dolazili češće su stvarno uživali. Trudili smo se za njih svaki put organizirati neku novu igru i na kraju dana bili su umorni, ali sve je bilo OK. Naravno, te dane nisu morali ići u školu pa im je i to bila dodatna motivacija.

Jeste li za vrijeme priprema razmišljali da film preselite u današnjicu?

Vrlo brzo sam odlučio da to neću napraviti. Danas je u stranom dječjem filmu naglašen trend nekog oblika stilizacije, a uz to mi se činilo da bi u osuvremenjivanju *Koka i duhova* bilo nužno previše intervencija koje bi odvukle od njene kriminalističke osnove – morali bismo uvesti mobitele, facebook i slično, a to tad više ne bi bila ista priča. Kad

je moj otac Ivan Kušan kao dosta mlad pisao tu knjigu, u nju je unio dosta vlastitih iskustava iz djetinjstva, a opisivao je kvart u kojem je živio, jer se u to vrijeme nije puno toga mijenjalo kroz godine. A ja sam pomislio da bih u vizualni dio filma volio unijeti i malo dojmova iz vlastita djetinjstva. Radnju smo načelno smjestili u 1982., ali nije nam bio cilj da budemo silno autentični i precizni u rekonstrukciji razdoblja, nego da atmosfera tog prošlog vremena doprinese priči. Zanimljivo je da smo neke stvari koje izgledaju kao na početku osamdesetih snimili danas upravo onakve kakve jesu – primjerice, u školi nismo imali gotovo nikakvih intervencija, pogotovo u hodniku, a u učionici smo samo zamijenili školske klupe i stolce koje oni još čuvaju u podrumu.

U filmu ima neuobičajeno puno glazbe koja daje iznimno dobre upute i doista efektno surađuje sa slikom.

Glazba pokriva oko sedamdeset posto filma. Jako smo pazili na to da ona odražava karaktere likova i njihove međusobne veze. Za vrijeme montaže skladatelj Dinko Appelt i ja zajedno smo prolazili kroz scene i točno odredili što na kojem mjestu glazba treba reći, a što ne. Kad je *fini šnit* bio gotov, Dinko mi je svaka dva dana slao što je napravio pa smo opet malo o tome razgovarali, ali kako smo se odlično razumjeli već otpočetka, tu više nije bilo bitnih promjena. Iako smo razmišljali da možda angažiramo orkestar, što smo si čak i mogli priuštiti, na kraju je Dinko sve producirao u računalu, jer kod nas tehnologija rada orkestralne glazbe za filmove nije tako dobro razvijena. Jako smo zadovoljni rezultatom.



U planu je cijela serija filmova o Koku.

Priprema se *Zagonetni dječak*, koji bi trebao režirati Dražen Žarković, a scenarij piše Hana Jušić. Ja ću režirati treći film, a planiramo ih ukupno pet. Osim spomenutih, to su *Ljubav ili smrt*, *Uzbuna na Zelenom vrhu i Koko u Parizu*, za koji, s obzirom na to da se dobar dio radnje događa u Parizu, nismo sigurni hoćemo li ga uspjati napraviti. Ja neću režirati sve filmove, jer želimo ih snimiti razmjerno brzo, s ovim istim glumcima, prije no što narastu. Zato smo odlučili drugi film po redu prepustiti nekom drugom, odnosno Žarkoviću, a ja ću se za to vrijeme posvetiti radu na trećem filmu. Također mi se čini da je dobro da netko drugi unese nešto svoje, da se filmovi međusobno razlikuju. Iako po sadržaju prethodi *Koku i duhovima*, prvi roman iz niza, *Uzbunu na zelenom vrhu*, ostavljamo za kraj i snimat ćemo ga s drugim glumcima, zato jer je Koko tek u *Koku i duhovima* postao glavni lik, a u *Uzbuni* je on jedan od njih nekoliko.

Konferencija za novinare: Ekipa filma *Koko i duhovi*

FILMSKI JEZIK KOJI DJECA RAZUMIJU

Drugi dan Nacionalnog programa na konferenciji za novinare predstavljena je ekipa filma za djecu *Koko i duhovi*, redatelj i scenarista Daniela Kušana.

Redatelj je s ocem, autorom knjiga o Koku, Ivanom Kušanom započeo rad na scenariju prije otprilike četiri godine, kada je tako nešto predložila producentica Ankica Jurić Tilić. Naglasili su dobru energiju na snimanju, mnogo posla, ali i čvrsto književno uporište. Filmski *Koko*, Antonio Parač, nikada se nije vidio u naslovnoj ulozi dok je čitao knjige, ali je istaknuo kako mu je baš *Koko i duhovi* najdraži roman o Koku. Glumom se bavi još od vrtića, no kazao je kako je ipak imao tremu, jer kazališne daske i filmski set nisu nimalo slični. Kristijan Bonačić rekao je da se ne može previše poistovjetiti s ulogom Zlatka, budući da on ne čita koliko i

njegov lik, ali mu je bio velik užitak raditi na projektu. Nina Mileta osjećala se na snimanju kao princeza. Još od malih nogu željela je glumiti pa ju je jako razveselila uloga Kokove sestre Marice. Filip Mayer i Ivan Maltarić potvrdili su odličnu atmosferu na snimanju te su se našalili kako gluma znači mnogo toga, od stajanja na pravome kućnom krovu nekoliko dana do pretvaranja da loše igraju nogomet.

Glumci Dijana Vidušin i Ozren Grabarić, u filmu Kokovi roditelji, oboje su voljeli romane dok su bili djeca pa ih je rad na filmu iznimno veselio. Dijana Vidušin našalila se kako prvi put igra mamu, ali joj je još veći gušt bio što igra Kokovu mamu. Naglasili su kako su s lakoćom glumili s djecom, budući da zrače posebnom energijom koja je onda i njihov povukla da budu još bolji. Kostimografkinja Emina Kušan

ustvrdila je kako je djeci najveći problem predstavljala odjeća, tj. uske majice i kragne nošene početkom osamdesetih godina prošlog stoljeća. Direktorica fotografije Mariu Sabliču ovo nije prva suradnja s Danielom Kušanom. Rekao je kako su već uhodan duo koji može sve napraviti, a istaknuo je i kako nisu točne tvrdnje da je s djecom i životinjama najteže raditi, jer to kod njih nije bio slučaj.

Producentica Ankica Jurić Tilić najavila je da će biti ekranizirano pet knjiga o Koku te kako je sljedeća *Zagonetni dječak*, u režiji Dražena Žarkovića i prema scenariju Hane Jušić. Ekipa se nada prodaji filma i u inozemstvu, budući da film priča priču univerzalnim jezikom koji sva djeca razumiju, a to je prijateljstvo, sloga i ponešto misterije.

Goran Ribarić



Konferencija za novinare: ekipa filma *Cinema Komunisto*

REZULTAT PETOGODIŠNJEG RADA

Redateljica Mila Turajlić i producentica Iva Plemić Divjak, obje debitantice, predstavile su na novinarskoj konferenciji dokumentarni film

Cinema Komunisto. Film je publika na Kaštelu prihvatila iznimno dobro kao i na projekciji u Kinu Valli.



Producentica je naglasila kako je film prikazan u skoro svim zemljama bivše Jugoslavije te da je svugdje doživio dobar prijem. Dobio je nekoliko nagrada publike, što redateljicu filma iznimno veseli i govori joj da je napravila dobar posao. Rad na filmu počeo je prije pet godina, s nekoliko prekida prvenstveno financijske prirode. Redateljicu Turajlić na snimanje filma potaklo je stanje filmskog *grada* u Beogradu te je shvatila kako kroz njega može metaforički ispričati priču o Jugoslaviji

- život u fikciji među filmskim kulisama. Producentica Divjak istaknula je kako je bilo mnogo problema pri pronalaženju arhivskih materijala, jer u svim zemljama bivše Jugoslavije arhivski sustavi nisu uređeni. Ipak su uspjele pa ih stoga i najviše veseli nagrada za najbolje umjetničko korištenje arhivskim materijalom. Također, redateljica je rekla kako je pojedine ljude bilo teško pridobiti za snimanje, kao na primjer Titova kinooperatera, no nakon što su svi uvidjeli da se u taj posao ulazi ozbiljno i pripremljeno, svi su pristali.

Hrvatski distributer filma je Restart, a u kino distribuciju u Hrvatskoj film kreće u devetom mjesecu. Također, očekuje se i DVD izdanje filma sa specijalnim dodatcima, gdje se nalazi i gotovo 30 minuta dodatnog materijala.

Goran Ribarić

VISOVAC U MAKSIMIRU

Kako sam bio scenograf na osam filmova iz serije o *Winnetouu*, jednom su me zgodom pitali: kako su Amerikanci reagirali kada su vidjeli da hrvatski krajevi u *Winnetouu* glume njihove predjele? Odgovorio sam im: rekli su: „Bože, kako je Amerika lijepa zemlja!“



razgovarao Daniel Rafaelić

Ulazite u kinematografiju upravo kada počinju velike turbulencije – 1947/1948. Rezolucija IB-a je svima nad glavom. Koliko se ona odrazila na novu, poslijeratnu kinematografiju?

Nije se to puno osjetilo. Mi smo se svi, naime, jako bojali, ali bili smo tada svi namještenici a ne slobodna profesija (kao od 1950.), tako da... Sjećam se kako su dali pištolj Fedoru Hanžekoviću i kako je on noću čuvao stražu oko Jadran filma – koji je tada bio još na Jordanovcu. A on nije čak bio ni član Partije. Njega je ipak IB sustigao. Radio je film *Posljednji odred*, i zbog neke Titove slike, koja je bila u krivom kontekstu, zaustavili su mu snimanje filma. On se, u svojoj maniri, popišao na knjigu snimanja i oko nje zatim zaplesao kolo. Sjećam se kad smo radili *Bakonju fra Brne* - u Maksimiru sam izgradio cijeli franjevački samostan s Visovca. I dolaze do mene dva tipa u mantilima, očito iz policije, i traže da odemo razgovarati na treće jezero. Ja sam, naime, tada branio Dragu Zdunića, tadašnjeg direktora Jadran filma. I ja odbijem, jer sam znao da je već dio ljudi na Golom otoku i da sad provokatori pokušavaju i mene tamo poslati.

Kad govorimo o mom ulasku u kinematografiju, doveo me tadašnji ministar kulture Ervin Šinko. Povukao me sa slikarske akademije i tako sam započeo rad na *Zastavi* Branka Marjanovića. Tu sam radio zajedno s Vladimirom Žedrinskim, no zanimljivo je da je glazbu radio Milo Cipra, moj profesor glazbe iz gimnazije u Novoj Gradiški.

Tada se drugačije pristupalo kinematografiji nego danas. Što god vam je od objekata trebalo, gradilo se.

Tako je. Sredstva su bila gotovo neiscrpna pa je tako ponekad i naše neiskustvo rezultiralo velikom skupoćom filmova - zamislite sagraditi samostan usred Maksimirkog jezera pa kuće Dalmatinske zagore... - bilo je novca koliko ste god htjeli. Jedini film koji je zaustavljen još u fazi gradnje bio je *Petrica Kerempuh* Kreše Golika. To je bio prvi naš film u povijesti koji je stopiran zbog skupoće. Koštao je tada 60-70 milijuna dinara i tadašnja ga je ministrica financija Anka Berus zaustavila.

Kada ste počeli razmišljati o filmskoj režiji?

Još sam u gimnaziji puno čitao i pisao te sam vrlo brzo shvatio da bih i ja mogao

raditi taj posao. Naime, kad sam vidio kakve filmove rade redatelji koje smo zvali komitetlije, bio sam siguran da tu ja imam što za reći. Na prvi me film pozvao Drago Zdunić, koji mi je ponudio režiju *Družbe Pere Kvržice* po romanu Mate Lovraka. To je radila Croatia film. Bio sam oduševljen idejom da to radim, jer je to bio prvi roman koji sam pročitao.

Kako je Lovrak reagirao na film?

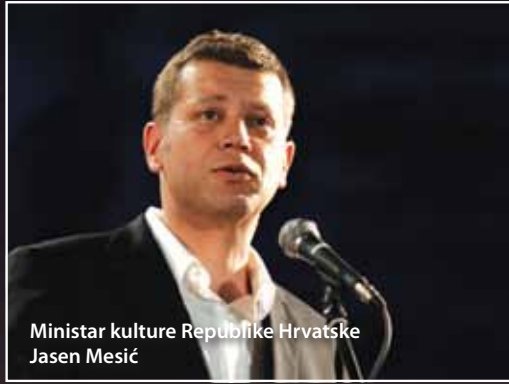
Svaku scenu u knjizi snimanja i scenariju morao je on sam parafirati. Bio je na kraju jako zadovoljan. Razišli smo se samo oko scene s vidrom. Naime, u romanu djeca uguše vidru, dok sam ja smatrao kako snimiti dječje ruke kako dave vidru nije dobro. Zato sam to riješio tako da djeca nose živu vidru u onoj košari od pruča. Nije se s time nikada složio, ali ja sam ostao pri svojem.

Postoji u Vašem filmu *Kanjon opasnih igara* sjajna sekvenca u kojoj djeca na televiziji gledaju *Winnetoua*. Divno ste scenografski spojili film koji je toliko značio za Vas sa svojim vlastitim redateljskim radom. *Winnetou* je za Vas bio presudan film...

Jest. Ja sam radio osam filmova (od ukupno deset). Bilo je jako zahtjevno. Ipak, raditi s Nijemcima bio je užitak. Jako mi se sviđjelo to koliko su precizni u radu. Čak su me pismeno tražili da nastavimo suradnju, jer su bili jako zadovoljni mojim radom. Nedavno je izašla i knjiga na njemačkom koju sam napravio s Damirom Gabelicom o *Winnetouu* i to je sad jako uspješno u Njemačkoj. Sjećam se kad su me prije dvije godine zvali s kineske nacionalne televizije da im pričam o snimanju *Winnetoua* – jer on je tek tada počeo igrati po Kini. Pitali su me samo jedno: kako su Amerikanci reagirali kada su vidjeli da hrvatski krajevi u *Winnetouu* glume njihove predjele? Odgovorio sam im: kad su vidjeli *Winnetoua*, rekli su: „Bože, kako je Amerika lijepa zemlja!“



Voditelji Leonora Surian i Damir Markovina



Ministar kulture Republike Hrvatske
Jasen Mesić



Zlatko Vidachković uručio
Arenu za životni doprinos



Gudački kvartet Porin



Gabi Novak



Leonard Jakovina i solisti
u Zagrebu





James Ivory je dobio Zlatnu Kameru za najbolju filmsku umjetnost



Gradonačelnik Pule Boris Miletić

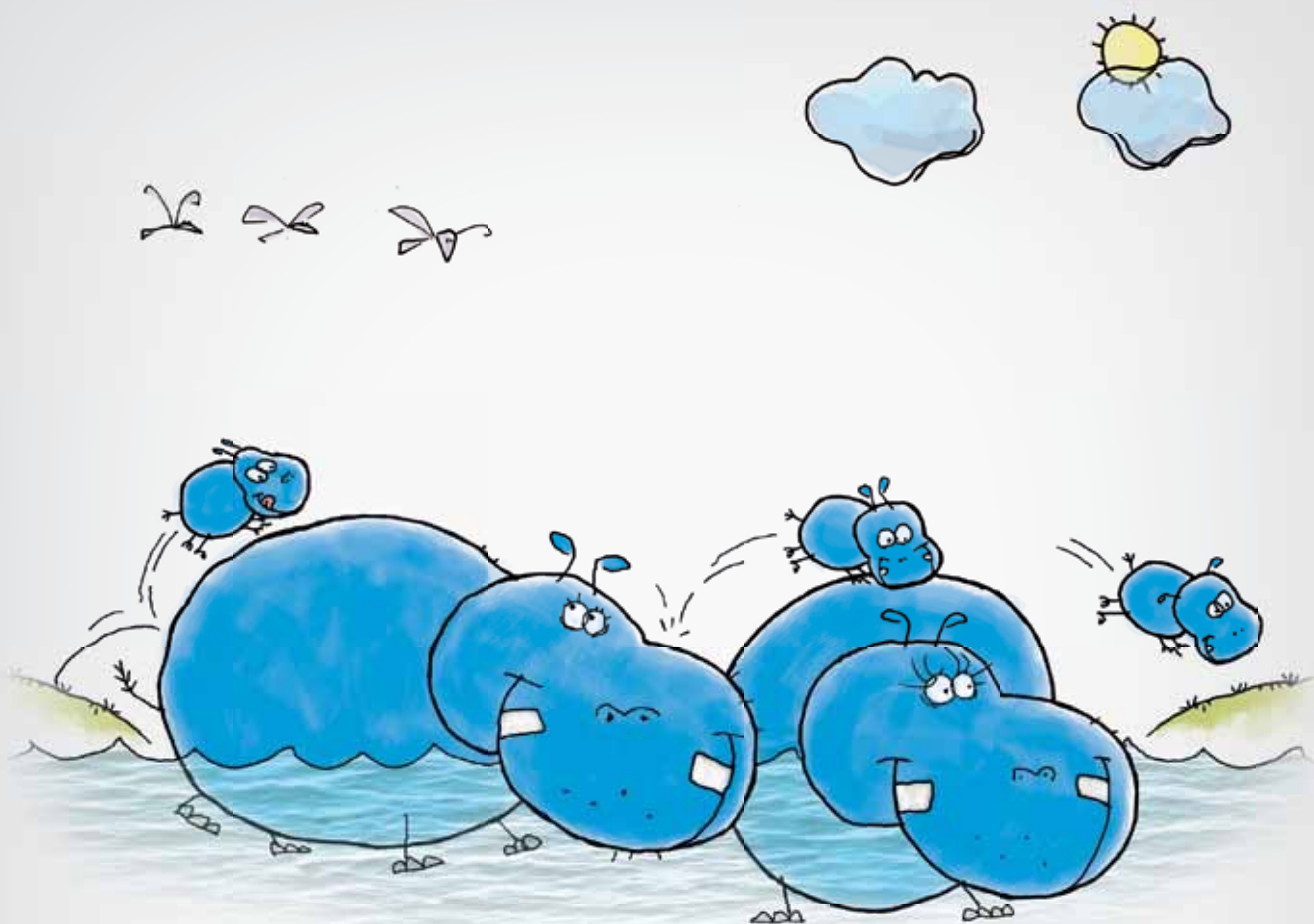


Predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović



Balet HNK





U SVAKOM TRENUTKU ZA SVAKOGA KLIJENTA.

Supportive. Friendly. Fair. – S Vama. Uz Vas. Za Vas. To je moto Hypo Alpe Adria. Stoga radimo tako da svaki naš klijent uvijek dobije više od očekivane profesionalne podrške.
www.hypo-alpe-adria.hr • info telefon 0800 14 14



HYPALPEADRIA
S VAMA. UZ VAS. ZA VAS.



Branka Benčić

CINEMANIAC U OGLEDALU

U MMC Luka 17. srpnja otvorena je skupna izložba koja obilježava deset godina realizacije projekta *Cinemaniac*. Na izložbi se samostalno predstavljaju Jagoda Kaloper s radom *Žena u ogledalu* i Renata Poljak s *Radovima 2000 - 2010*. Autorica koncepcije i kustosica izložbe: Branka Benčić. Izložba je otvorena do 5. kolovoza.


Izložba *Cinemaniac* nastala je iz želje za predstavljanjem inovacija iz svijeta umjetnosti i filma, radova koji nastaju na raskrižju ovih umjetničkih medija. Izložba od svojih početaka predstavlja aktivan istraživački kontekst koji omogućava prezentiranje umjetničkih djela, mjesto susreta u kojem se integriraju društveni, kulturni, tehnološki, medijski i estetski aspekti, sjecišta na kojima se susreću umjetnost, umjetnici, institucije i publika, stvaraju novi oblici suradnje, problematiziraju odnosi filma i vizualnih umjetnosti. Ona je mjesto gdje se prezentira recentna hrvatska i internacionalna produkcija filmova umjetnika, umjetničkog videa, eksperimentalnoga i alternativnog filma i multimedijalnih instalacija, otkriva i artikulira baština alternativnog

filma i predstavljaju umjetnici i radovi antologijske vrijednosti.

Deseto izdanje – *Cinemaniac X* zamišljen je kao dinamična retrospektiva malog formata koja okuplja neke od vrhunaca desetogodišnjeg kontinuiranog rada na području prezentacije suvremene audiovizualne umjetničke produkcije, kontekstualizacije i uspostavljanja procesa kuriranja pokretnih slika u kontekstu galerije – radove J. T. Andersona, Ră di Martino, Nicole Cousino, Tima Etchellsa, Ivana Faktora, različite oblike dokumentacije – fotodokumentaciju instalacija Dalibora Martinisa i Alejandra Cesarca, fotografije s otvorenja i *installation views*, isječke iz tiska, kataloge,

pozivnice i plakate, realizirane, publicirane i prezentirane posljednjih deset godina u Puli. Iako blisko komunicira s karakterom retrospektive, izložba ne predstavlja *hommage* samoj sebi, već autorefleksivnu gestu i *hommage* filmu – odabirom radova koji se formiraju oko filmskih referenci i citata, filma kao dijela popularne kulture.

Uz *Cinemaniac X* u formatu samostalnih izlaganja bit će predstavljen rad Jagode Kaloper i Renate Poljak, umjetnica različitih generacija koje propituju teme konstitucije ženskog subjekta i pitanja identiteta. *Žena u ogledalu* Jagode Kaloper autobiografski je filmski kolaž u kojem autorica kombinira isječke iz filmova u kojima je glumila šezdesetih i sedamdesetih godina. Video i fotografije Renate Poljak određuju sklopovi referenci na dinamiku moći i konflikte koji su i političke i osobne prirode, kojima autorica progovara o pripadanju kulturnom kontekstu, identitetu, dekodiranju iluzija.



Pulska atmosfera u vašem domu!

Iz Arene direktno u MAXtv Videoteku!

T-Com donosi 58. festival igranog filma u vaš dom.
Odabrane filmove potražite premijerno u **MAXtv Videoteci**.

- **NADER I SIMIN SE RASTAJU** – Od 19. do 21. srpnja 2011.
- **TROFEJNA ŽENA** – Od 22. do 24. srpnja 2011.
- **VELIKI SAN** – Film zapažen na prošlogodišnjem pulskom festivalu! Dostupan čak do kraja 2011.

Poseban dar u MAXtv Videoteci!

T-Com i pulski festival daruju vam dječji HIT film **KROKODILI** od 12. srpnja do 12. listopada 2011. bez naknade.

Živjeti zajedno

T-Com

Ekskluzivno!



Glas Istre *uvijek pravi glas*

Glas Istre *novine*

Riva 10
HR - 52100 Pula
T + 385 52 591 500
www.glasistre.hr

Razgovor: Marija Kohn, dobitnica nagrade *Fabijan Šovagović* Hrvatskog društva filmskih redatelja

U NAJBOLJIM GODINAMA

Uvijek sam bila za filmske eksperimente - volim kada redatelji i glumci eksperimentiraju, ali samo kada ti eksperimenti imaju nešto za reći

razgovarao Daniel Rafaelić

Filmski festival u Puli danas u odnosu na nekad – koja je razlika?

Za nas je tada Pula bila nedostižna – to je nama bio *high society*. Nismo mi tada bili po hotelima. Sjećam se da kada sam dobila Zlatnu Arenu – nisam uopće bila u Puli – nego sam sjedila na prozoru s nogama prema van. Nisam uopće bila svjesna koliko je to važno za karijeru. Mislim, nagrade me općenito nisu zaobilazile pa su me navikli na njih, tako da sam jedno vrijeme mislila kako je to najnormalnija stvar. A onda vidim ljude koji se tako trude da je dobiju – a to im ne uspijeva. Ova sad nagrada, koju sam dobila... ma niti u peti mi nije bilo da bih je mogla dobiti, da će se netko sjetiti sedamdesetsedmogodišnje glumice i izvući je iz naftalina. Jer, kad čovjek prođe neke godine, o njemu vjerojatno govore – ma što će njoj nagrada. Tako da sam zaista zahvalna – a čak ne znam ni tko je bio u žiriju.

I dalje ste vrlo aktivni i jednakom kvalitetom isporučujete kvalitetne role, poput one kod Igora Mirkovića...

Fasciniralo me kako je Igor na snimanju bio spreman, detaljan, jasan. Tu sam glumila s Perom i baš smo radili s guštom. Ekipa također – nije bilo onih uobičajenih pobuna ekipe – sve je funkcioniralo.

Tu je, naravno, i nezaobilazna i nagrađivana Roža, iz *Svoga tela gospodar...*

Reći ću vam jednu stvar – kada je svojedobno Leksikografski zavod objavio *Filmsku enciklopediju*, napisali su da sam za tu ulogu dobila Srebrnu Arenu. Jeste li vi ikad čuli da postoji Srebrna Arena za glumu? Ta moja Zlatna Arena i sad je doma. Moj sin ju je često koturao po podu kad je bio malen, ali je zlato još uvijek na njoj. Te je godine bilo dogovoreno da Zlatna Arena za najbolju glumicu ide u Srbiju – ali me, očito, nisu mogli preskočiti.

Iako se često govori o Vašim glumačkim nastupima, kao da se zaobilazi ona Vaša sjajna trećina u *Tri Ane Branka Bauera*.

Da, i ja sam to primijetila i često se pitam

zašto je to tako. Branko je taj film tako zdušno radio, svu je svoju dušu dao tom filmu, a mi, glumice, zbog toga smo i igrale tako.

Taj je film ipak bio, recimo to tako, začetnik *crnog vala*.

Da, za sve je nas to bilo zapanjujuće, ali prihvatili smo to zato jer to postoji. Nema tu čuđenja.

Ipak, u svojoj karijeri niste se samo držali, recimo to tako, redatelja veterana. Pristajali ste i na male uloge kod tada mlade generacije, Grića, Zafranovića...

Znate, mladi ljudi misle da će oni napraviti prekretnicu i nadaju se da su oni baš ti. Ali, prekretnice se ne rade zato jer ih želite raditi. U tehničkom se smislu napreduje, ali u intelektualnom ne postizete ništa ako glumca tjerate da jednu sjajnu rečenicu, koja, ako se tako i izgovori, zvuči i znači, izgovara na neki nov način koji ne znači ništa. Ipak, uvijek sam bila za eksperimente – volim kada redatelji i glumci eksperimentiraju, ali samo kada ti eksperimenti imaju nešto za reći. Pa pogledajte talijansku kinematografiju – koliko je tu bilo eksperimenata, a kakva je to divna kinematografija!

Tu je i neizbežni Fellini...

Da, kako ga obožavam. On slika ženu, koja uistinu ne izgleda posebno, ali vidiš joj oči, tijelo, vibraciju. To je ono što najviše volim – kao i u teatru – taj fluid. Sjećam se kad bi mi dr. Branko Gavella znao reći: „Daj mala, kaj ne, ono, kaj bi ti rekel, onak, ne, me razmeš...“ – ja bih istog trena znala što on traži i tako odigrala, a da on to uopće nije artikulirao.

Pomišljate li na nove velike uloge?

Vrijeme radi svoje. Imam 77 godina i jasno mi je što na filmu mogu glumiti. I to i glu-



mim samo zbog jednog razloga – nema više starih žena. Nitko više ne izgleda staro, nitko više ne nosi ove bore. Sve su operirane ili imaju umjetne grudi ili neke druge stvari, pa su tu i injekcije... Ja ne uzimam injekcije za bol, a kamoli da bih za ljepotu. Zato trebaju nas tih godina, jer mi izgledamo tako da imamo godine koje imamo – a ne kada krenu mladu glumicu šminkom starati. Moje su godine godine koje u filmovima jednostavno ne možete preskočiti.

No, bez obzira na veličinu uloge, niste šmirali, niste glumački podbacili. Uvijek ste zadržali visoku razinu profesionalnosti.

To je zakon! Barem ga ja tako doživljam. Sjećam se, snimala sam neki amaterski film za jednu Engleskinju, koja me pitala želim li dublerku u sceni kada moram leći na kameni pod. „Dublerku?!“, pitala sam. Pa onda ću preskočiti dio osjećaja i boli. A to je važno. Zato na život ne gledam s visoka – jer što ste više, to je jači pad. Zemlja ipak drži čvrsto.

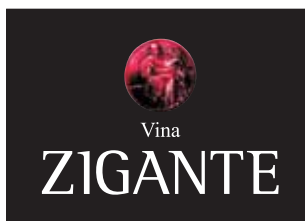
Vino & film



 **ISTRAVINO**

agrolaguna

Svoje proizvode predstavljaju



DANAS NA PROGRAMU

ČAĆA

Arena, 21,30 sati

Odlazak u ličku zabit u posjet ocu koji ih je davno napustio za dvije je sestre posljednja prilika da s njim razgovaraju...

U filmu Dalibora Matanića nastupaju Judita Franković, Iva Mihalić, Igor Kovač i Ivo Gregurević.



FLEKE

Arena, 23,00 sati

Nakon neugodnog prvog seksualnog iskustva s dečkom, Lana (17) upoznaje problematičnu vršnjakinju Irenu. Pred njima je noć prepuna neočekivanih događaja...

U filmu Alda Tardozzija u glavnim ulogama nastupaju Iskra Jirsak, Nika Mišković i Živko Anović.



ZAGORSKI SPECIJALITET

Arena, 00,45 sati

Zagorsko gostoprimstvo pokazat će se opasnim za mlade biznismene na kotlovnini na naizgled mirnom seoskom imanju...

U filmu Davida Kapca glavnim ulogama nastupaju vana Roščić, Filip Juričić, Iva Mihalić i Luka Petrušić



IMAMO PAPU!

Kino Valli, 15,00 sati

Kardinal Mellville izabran je za novog papu, no zbog straha od tog položaja odluči pobjeći među građane Rima...

U filmu Nannija Morettija u glavnim ulogama nastupaju Michel Piccoli, Nanni Moretti, Jerzy Stuhr, Renato Scarpa...



ŽELIM NEŠTO VIŠE

Kino Valli, 17,00 sati

Simpatična Ana planira dijete s partnerom Alessiom, no sve se mijenja kad u njezin život iznenada uđe Domenico...

U filmu Silvio Soldini u glavnim ulogama nastupaju Alba Rohrwacher, Pierfrancesco Favino, Giuseppe Battiston i Teresa Saponangelo.



SOBA 304

Kino Valli, 19,15 sati

U hotelu u Kopenhagenu isprepliću se sudbine ljudi raznih nacionalnosti u priči o ljubavi, osamljenosti, osveti i zločinu...

U filmu Birgitte Stærmosse u glavnim ulogama nastupaju Mikael Birkkjær, Stine Stengade, David Dencik i Ksenija Marinković.



NADER I SIMIN SE RASTAJU

Kino Valli, 21,30 sati

Nader se rastaje od supruge Simin pa angažira kućnu pomoćnicu, no njezin dolazak dovest će ga u još veće probleme...

U filmu Asghara Farhadija u glavnim ulogama nastupaju Peyman Moadi, Leila Hatami, Shahab Hosseini i Sareh Bayat.



DANAS NA FESTIVALU

PONEDJELJAK, 18. srpnja 2011.

9,15 Kino Valli

projekcija za novinare i akreditirane
Čaća, 70', D. Matanić

10,30 Kino Valli

projekcija za novinare i akreditirane
Fleke, 95', A. Tardozzi

12,10 Kino Valli

projekcija za novinare i akreditirane
Zagorski specijalitet, 45', D. Kapac

13,10 Circolo

Festivalske konferencije za novinare

1. Ocjenjivački sudovi
2. ekipa *Čaća*
3. ekipa *Fleke*
4. ekipa *Zagorski specijalitet*
5. V. Tadej - nagrada Krešo Golik

15,00 Kino Valli

Imamo papu, 102', N. Moretti

17,00 Kino Valli

Želim nešto više, 126', S. Soldini

19,15 Kino Valli

Hrvatski kratki igrani filmovi
Soba 304, 15', B. Stærmosse

21,30 Kino Valli

*Nader i Simin se rastaju, 123',
A. Farhadi*

21,30 Arena

Čaća, 70', D. Matanić

21,30 Portarata

Slon 1, program kratkih filmova

21,30 Park grada Graza

Solarno

23,00 Arena

Fleke, 95', A. Tardozzi

23,30 Circolo

Overflow, koncert

00,45 Arena

Zagorski specijalitet, 45', D. Kapac